

Att uppmuntra varandra

Nyckelvers: "Låt oss ta hänsyn till varandra för att uppmuntra varandra till kärlek och goda gärningar."

Hebreerbrevet 10:24

Utvalda bibelverser:

Hebreerbrevet 10:22-25

Vanligtvis används ordet "uppmuntra" för att beskriva att väcka ilska eller illvilja. Men i vårt nyckelvers använder aposteln detta ord för att beskriva en uppmaning till det goda, en stimulans till kristen tillväxt i kärlek och goda gärningar. En annan översättning av denna fras är "att motivera varandra".

Att uppmuntra varandra till kärlek och goda gärningar är det sanna målet och syftet för Herrens efterföljare när de samlas. Vi behöver alla den hjälp och uppmuntran som kommer genom gemenskapen med dem som delar vår dyrbara tro. Aposteln betonar också att gemenskapen med bröderna blir allt viktigare när vi "ser att dagen närmar sig". Hebreerbrevet 10:25

För att på rätt sätt uppmuntra varandra till kärlek och goda gärningar påpekar aposteln att vi först måste "ta hänsyn till varandra". Detta innebär att vi behöver utveckla ett hjärtats medkänsla för andra och ta hänsyn till deras prövningar, svårigheter och svagheter. Det finns en vacker andlig balans som beskrivs i denna uppmaning att "uppmuntra varandra" till kärlek och goda gärningar. Varken

kärlek eller iver för goda gärningar är oberoende av varandra. Sann kristen kärlek kan inte existera om den inte manifesteras i goda gärningar. Inte heller kan det finnas gärningar som anses vara goda i Herrens ögon, om de inte är en följd av eller en manifestation av sann kristen kärlek.

Goda gärningar beskrivs på annat håll av aposteln Paulus som ett "kärlekens arbete". (1 Tessalonikerbrevet 1:3). Detta visar att sann kärlek "arbetar" eller verkar. En sådan kärlek är inte bara en vänlig inställning utan några kärleksgärningar, i tron att det räcker för att behaga Gud. Den kärlek som bör fylla och styra vårt kristna liv är Guds kärlek, den kärlek som vår himmelske Fader besitter och exemplifierar i sin inställning till det fallna mänskliga släktet. Gud älskade vårt fallna mänskliga släkte så mycket att han gav det som kostade honom mer än något annat han kunde ha gett, sin enfödde och välälskade Son, Jesus. (Johannes 3:16). I Jesus har vi ett exempel på den perfekta föreningen av sann kärlek och goda gärningar. Vi kan naturligtvis inte utföra alla de gärningar som vår Frälsare gjorde, men vi kan sträva efter att utveckla den anda som kommer att driva oss att göra allt vi överhuvudtaget kan.

Det grekiska ordet "*koinonia*", som i Nya testamentet översätts med "*gemenskap*", betyder "*partnerskap*". (Galaterbrevet 2:9; Filippierbrevet 1:5; 1 Johannesbrevet 1:6,7). Kristen gemenskap är mer än att bara träffas för att diskutera gemensamma övertygelser. Lusten att träffas bör drivas av insikten om att vi har kallats av Gud att vara medarbetare med honom i hans stora plan för upplysning och

frälsning av den syndförbannade mänskligheten. 2 Korintierbrevet 5:17–21; 6:1

Paulus belyser det arbete som vi har blivit inbjudna att delta i och förklarar: "Gud var i Kristus och försonade världen med sig själv ... och har anförtrott oss försoningens ord. Nu då är vi ambassadörer för Kristus." (2 Korintierbrevet 5:19,20). Detta innebär att vi, om vi är trogna till döds, kommer att delta tillsammans med Kristus, vårt huvud, i det stora arbetet med att försonas den förlorade mänskligheten med Gud. Detta är det gemensamma arbete där varje efterföljare av Mästaren är en partner. Att "uppmuntra" eller "motivera" varandra till trofasthet i samband med denna sak bör vara ett primärt mål när vi träffas.